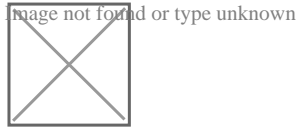

Γιατί οι ενάρετοι άνθρωποι, που είναι οι φίλοι του Θεού, διώκονται και ενώ διώκονται χαίρονται;

/ [Πεμπτουσία](#)

Σαν αντίτυπα του προτύπου αντιγράφουν τον αρχηγό τους, που τους λέει: «μέσα στον κόσμο θα έχετε διωγμό» (Ιω. 16,33) και «θα σας μισούν όλοι εξαιτίας του ονόματός μου» (Ματθ. 10,22) και «εάν εδίωξαν εμένα και εσάς θα σας διώξουν» (Ιω. 15,20)· και πάλι: «εσείς είστε αυτοί που μέινετε κοντά μου στις δοκιμασίες μου» (Λουκ. 22,28). Και στην αρχιερατική του προσευχή αναφέρει: «Πατέρα, εγώ τους έδωσα το δικό σου μήνυμα, ο κόσμος όμως τους μίσησε» (Ιω. 17,14).

Από όλα αυτά γίνεται αντιληπτό ότι η οδός «που οδηγεί στη ζωή» είναι «στενή και γεμάτη δυσκολίες και λίγοι είναι εκείνοι που την βρίσκουν» (Ματθ. 7,14). Όχι μόνο δεν αποστρέφονται οι φιλόθεοι τους ονειδισμούς, αλλά χαίρονται, αφού μακαρίζο-νται ως αθλητές και ήρωες και κληρονόμοι της βασιλείας του Πατέρα τους. «Μακάριοι είστε όταν σας χλευάσουν και σας καταδιώξουν και σας κακολογήσουν με κάθε ψεύτικη κατηγορία εξαιτίας μου»(Ματθ. 5,11).

Όλος ο κόσμος στην ουσία διώκεται και αδι-κείται, αλλά δεν χαίρεται, μάλλον πονεί, κλαίει και οδύρεται. Τη χαρά και παρηγοριά στις θλίψεις και την αδικία δεν την προκαλεί η φύση των πειρασμών και δοκιμασιών, αλλά η Χάρη του Θεού, που παρηγορεί αυτούς «που κοπιάζουν και είναι φορτωμένοι» για την υποταγή τους στο θείο θέλημα -όχι μόνο στο παρόν-, αλλά και στην αιωνιότητα. «Να αισθάνεστε χαρά και αγαλλίαση γιατί η ανταμοιβή σας θα είναι μεγάλη στους ουραμούς» (Ματθ. 5,12).

(Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, Συζητήσεις στον Άθωνα, Ψυχωφελή Βατοπαιδινά 13, σ. 137-138)